

כמו שנאמר (ישעיהו ט) יישראל אשר בך אתחפַּאֵר.

ובתוֹב כי גָּעֵר יִשְׂרָאֵל וְאֶחָבָה, יִשְׂרָאֵל הַקְּטָן, שָׁמַע יִשְׂרָאֵל, יִשְׂרָאֵל סָבָא, הַיְיִשְׁלֵם הַגּוֹנִים, לְמַעַלָּה וְלִמְפָתָה. יוֹסֵף עַלָּה וְהַתְּעַטֵּר בְּשִׁנִּי גּוֹנִים (קדוטו) - בְּתַחַלָּה נָעֵר, וּבַסּוֹף צְדִיקָּק. כִּמְהֵן אַיִם לוֹ הַגּוֹנִים לִמְרָאָה, וּסּוֹד זֶה (בראשית לט) וְיַהֲיֵה יוֹסֵף יִפְהַתֵּר וְיִפְהַתֵּר מִרָּאָה. שְׁפִירָא בְּתַרְיִין סְטוּרִין, בְּתַרְיִין דְּרָגִין, אַקְדִּים בְּשִׁתִּי דְּרוֹגּוֹת וּבְשִׁנִּי גּוֹנִים,

עַלְיוֹן וְמַתְּחֹתָן.

בְּתוֹב (דברים י) וְעַשְׂית הַיְשָׁר וְהַטָּוב. הַיְשָׁר וְהַטָּוב. הַיְשָׁר - זו תִּפְלָה שֶׁל יָד, לְהַמְשִׁיךְ (להמשיכו) אֹתוֹ לְתַפְלִין שֶׁל רָאשׁ לְהַתִּיחַדָּר בַּאַחֲרָה. וְתִפְלָה שֶׁל יָד מַקְדִּים לְשֶׁל רָאשׁ, וְצִדְקָה שֶׁלָּא יִהְיֶה בָּהֶם פָּרוֹז.

מי שפתח עטר בתפלין, עומד בסוד של גון עליון, ועומד באומם שנוי סודות שאמרנו במו יוסף, שנקרוא נער ונקרוא צדיק, בסוד של עבד נאמן, בסוד של בן יחידי, ואלה הם תפלה של יד ותפלה של ראש, והם כל אחד בליך פרוז.

ארבע פרשיות של תפlein בארכעה בתפלה באומן תפlein של ראש, וכמו שהם ארבע פרשיות באומן תפlein של ראש, אף בך באומן תפlein של יד בבית אחד, בך בתפלין של יד בבית אחד, שהרי בתפלה של יד אין לה עצמה כלום, אלא מה שאווחות מלמעלה, וסוד זה - (קהלת א) כל הנעלמים הילכים אל הים. ומtopic שאותו נקרוות ממעלה נקרוות בתפלה, ומתקשרות בקשריהם והכל נקראות קדרשה, ונקראות תפלה, ואו נקרוות מלכויות, מלכות שםים שלמה.

ארבע פרשיות הרי בארכעה את הסוד שלם בכמה מקומות, אבל פרישה ראשונה, קדש ליב כל בכו, וזה סוד עליון שכולל כל ארבעה

אמיר, (ישעה מט) יישראל אשר בך אתחפַּאֵר. יברזיב (הושע יא) כי נעד יישראל וואהבהו, יישראל זוטא. שמע יישראל, יישראל סבא, שפירוי גגונין, עילא ותפא. יווסף סליק ואתעטר בתריין גוגונין (איוואר) בקדמיה נער, ובסוף אצדיק. כמה יאן ביה גוגונין למחרזי, ורزا דא (בראשית לט) ויהי יוסף יפה תאר ויפה מראה. שפירא בתריין סטרין, בתריין דרגין, בתריין גוגונין, עילא ותפא.

בתיב (דברים י) ועשית היישר והטוב. הישר: דא תפלה של יד, לא ממשכא (ס"א לאנטכא) ליה בתפליין של ראש, לאתייחדא בחדר. ותפלה של יד, אקדים לשל ראש. ואצטראיך דלא הויב פרודא בגיןיהו כלל.

מן דמתעטר בא תפליין, קאים ברזא דגוגונא עלאה וקאים באינון תריין רזין דקאמרן ביוסף, דאקרי נער, ואקרי צדיק, ברזא דעבד נאמן, ברזא דבן ייחידי. ואלין אינון תפלה של יד, ותפלה של ראש, ואלון כלא חדא בלא פרודא.

ארבע פרשין דתפלין בארכעה בתים, באינון תפליין של ראש. וכמה דאינון ארבעה פרשין באינון תפליין של יד בבית אחד. דה בא תפלה כליהו בתפלין של יד בבית אחד. דה בא תפלה של יד, לית לה מגרמה כלום, אלא מה דנקטה מלעילה. ורزا דא, (קהלת א) כל הנחלים הולכים אל הים. ומגו דנקטה לוון מלעילה, אקרי תפלה, ואתקדשות בקדושת ההון (וכלא) אקרי קדושה. ואקרי תפלה וכדין אקרי מלכות, מלכות שםים שלמה.

ארבע פרשין, הא אוקימנא רזא דלהון, בכמה דוכתי. אבל פרישה קדמיה, קדש לי כל בכור, דא איהו רזא (דף מג ע"ב)